

Lezsák Sándor

A Hosszú Énekből¹

Kőbarlang

Kauka, kauka
kőbarlang,
kőbarlangban
kőharang.

- Kauka, kauka,
mit hallottál?
Népeimnek
hol a határ?

Harang mélyén
vízparton,
vándorol a
visszhangom.

- Azt üzeni:
kerek az ég,
elfér minden
Túr-ivadék. -

Délben állok
eléje,
megérkezik
estére.

Kőbarlangból
jön a visszhang,
megkondul a
lélekharang.

- Merre jártál
visszhangom?
- Kőbarlangban,
vízparton.

Nimrud szól a
harang hangján,
visszhangozza
fűrészlapján:

- Kauka, kauka
körben, körben,
mit láttál a
víztükörben?

- Markolatig
földben a Kard,
Hosszú Utunk
sokáig tart.

- Kőasztalnál
Nimrud népét,
ősapámat
körbeülték.

MARKOLATIG
FÖLDBEN A KARD,
HOSSZÚ UTUNK
SOKÁIG TART.

LEZSÁK SÁNDOR (1949) író, költő, tanár. Az országgyűlés alelnöke.

1 Verssek Lezsák Sándor: *Atilla fia, Csaba királyfi* című romantikus népszínművéből, amely a költészet napjára a Kairosz Kiadónál jelenik meg.

Göncöl táltos szekere

Elindula
hosszú útra
Göncöl táltos
szekere.

Az a szekér
minden jóval,
ajándékkal
vót tele.

Hajtott Göncöl,
siettette,
megtűrtette
szekerét.

- Szegény népek
várnak minket,
lesz ma ünnep,
jó ebéd. -

Rejtekkúton,
mocsarak közt
nagy veszélyben
a szekér.

Mocsár nyeli,
elsüllyeszt
a szekeret,
ha letér.

Göncöl táltos
gyógyfüvet lát,
szekeréről
haj leszállt!

Megtépdesett
bokor csalánt,
vértisztító
hajtását.

De a szekér
Göncöl nélkül
Kisbéressel
továbbment.

Táltos kiált
Kisbéresnek:
- Arrafelé
ne engedd! -

Ludas tónál,
bukkanónál
Göncölszekér
elakadt.

Beleborult
a mocsárba,
kocsi rúdja
meghasadt.

Híre futott
a nagy bajnak,
segítségért
üzentek.

Jöttek, jöttek
jó emberek,
segíteni
mind jöttek.

Kocsi rúdját
erőlködve
ide-oda
rángatták.

De kihúzni
a szekeret
a mocsárból
nem tudták.

Két nap múlva
Göncöl táltos
Nimrud atyát
megkérte.

Röpítse föl
a szekerét
a csillagos
nagy égbe.

A Kisbéres
kapaszkodott,
szédelgett és
elsápadt.

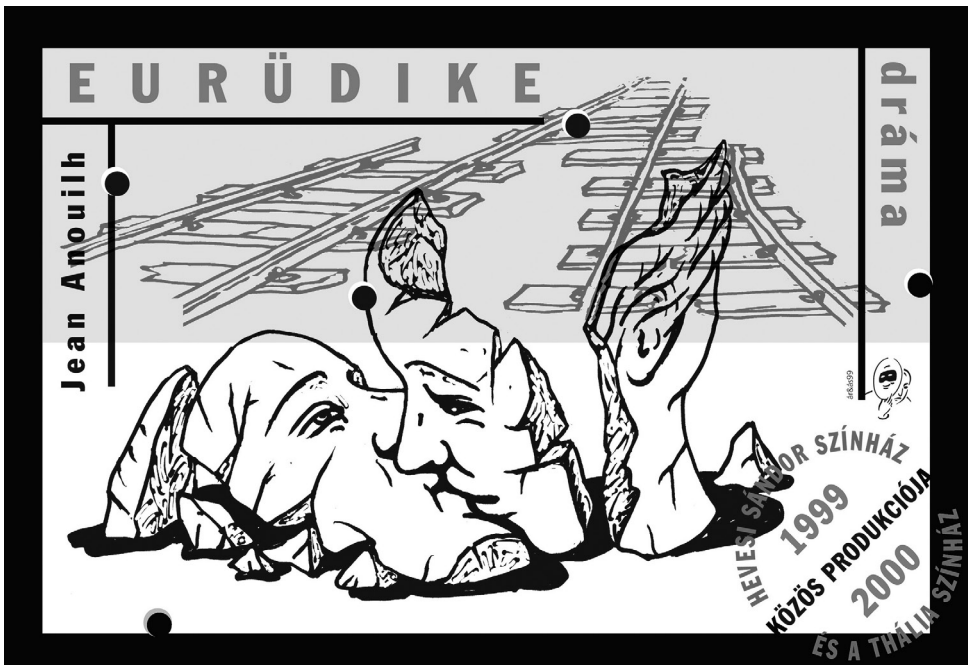
- Jaj Istenem,
milyen lesz a
csillagközi
szolgálat? -

Göncöl mondja:
- Jöttem, hogy a
földiek is
megtudják:

mutatom, hogy
szekerüket
gazdátlanul
ne hagyják. -

Nimrud atyánk
befogadta
seregébe
mindkettőt.

Esztenőre
csillagokból
megfonták a
kis Göncölt.



írás – színházi plakát (1999)